

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2182/08
09.03.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Ljiljanom Petrović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", koje zastupa advokat AB, protiv osporenog rešenja tuženog Ministarstva ekonomije i regionalnog razvoja Republike Srbije br. 07-00-114/2008-04 od 27.02.2008. godine, u predmetu privatizacije, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 09.03.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena na rešenje Agencije za privatizaciju br. 10-392/08-149/04 od 20.02.2008. godine kojim nije prihvaćena prijava za učestvovanje na javnoj aukciji privrednom subjektu "AA", organizovanoj radi prodaje kapitala "BB", šifra aukcijske prodaje 220208-1986.

U podnetoj tužbi tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa navodeći da je isto nezakonito usled pogrešne primene materijalnog prava i to odredbe člana 12. stav 1. Zakona o privatizaciji, člana 84. Ustava Republike Srbije i člana 40. Zakona o reviziji i računovodstvu kao i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Smatra da pozivanje na odredbe Zakona o računovodstvu i reviziji kao osnov za određivanje ispunjenosti uslova za učestvovanje na aukciji nije valjano i pravno opravdano. Ukazuje da striktno tumačenje Agencije odredaba Zakona o reviziji i računovodstvu dovodi do zaključka da učesnici na aukciji, prema članu 40. Zakona o reviziji i računovodstvu, mogu da budu samo domaća pravna i fizička lica. Navodi da držeći se striktno ovog tumačenja, Agencija za privatizaciju direktno krši Ustav Republike Srbije. Poziva se na odredbe člana 40. Zakona o reviziji i računovodstvu kojima su navedeni uslovi koje Preduzeće za reviziju mora ispuniti da bi se bavilo revizijom u Republici Srbiji, a nikako o osnivačima društva. Smatra da se kupovinom predmeta privatizacije menja samo vlasništvo nad njim, a dozvole za obavljanje revizije ostaju u okviru predmeta privatizacije i nakon promene vlasništva, odnosno privatizacije. Predložio je da Sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ izjašnjavajući se na navode tužbe, u svom odgovoru, osporio je ove u celini, te je ostajući, u svemu, kod razloga osporenog rešenja, predložio da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, razloga osporenog rešenja, te odgovora na tužbu, kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja proizlazi da je tuženi organ, s obzirom na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, na koje je primenjen odgovarajući materijalni propis, bez povrede pravila postupka od uticaja na rešenje ove upravne stvari, osnovano našao osporenim rešenjem da prvostepenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca. Za ovaku ocenu i odluku iz spisa, tuženi organ je dao razloge koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga, što je odredbom člana 40. Zakona o reviziji i računovodstvu ("Službeni glasnik RS", br. 46/2006), propisano da Preduzeće za reviziju mora da ispunjava, između ostalog, i uslove da ovlašćeni revizori ili preduzeća za reviziju, kao osnivači preduzeća za reviziju imaju većinsko upravljačko pravo kao i da imaju dozvolu za obavljanje poslova revizije. Kako je u postupku provere podnetih prijava, Komisija za sprovođenje javne aukcije utvrdila da je prijava pravnog lica "AA" ovde tužioca nepotpuna, te kako tužilac nije postupio po zahtevu Agencije za privatizaciju od 13.02.2008. godine i nije do 19.02.2008. godine dostavio dokaz da pravno lice ispunjava uslove za obavljanje poslove ovlašćenog revizora u skladu sa Zakonom o reviziji i računovodstvu, to je pravilno nalaženje tuženog u osporenom rešenju da dobijanje i vrsta predmetne dozvole treba da bude u skladu sa važećom normativom Republike Srbije, a ne zemlje porekla kupca koji je strano pravno lice, jer jedini način da ono postane kupac jeste da isto bude registrovano u Srbiji, odnosno da je kao kvalifikatorni uslov u konkretnoj situaciji i ispunjenost uslova utvrđenih navedenim članom 40. Zakona o računovodstvu i reviziji.

Sud je ceni i navode tužbe, pa imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje našao da su isti bez uticaja na zakonitost osporenog rešenja, budući da su isti navodi bili izneti i u žalbi na prvostepeno rešenje koje je tuženi organ u potpunosti cenio saglasno odredbi člana 235. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01).

Sa iznetih razloga. Vrhovni sud Srbije ie. primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima

Ustavom Republike Srbije, Zakonom o sudovima, Zakonom o sudovima u Republici Srbiji i Zakonom o sudovima u Republici Srbiji ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 09.03.2009. godine, U. 2182/08

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Ljiljana Petrović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK